

Libhošťský zpravodaj

Ročník XI. číslo 11 – Listopad 2009

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE

Připomněli jsme si 91. výročí vzniku Československa

V úterý 27. října jsme se sešli, abychom si připomněli události, které se udály před 91 lety - skončila I.světová válka a vznikla Československá republika. Nejdříve jsme na místním hřbitově uctili památku těch libhošťských legionářů, kteří jsou pohřbeni na zdeším hřbitově krátkým připomenutím, které přednesl pan Oldřich Sobek, a položením květin na jejich hroby. Před pomníkem padlých jsme vyslechli kulturní program dětí ze základní školy, slavnostní projev přednesl pan Oldřich Sobek. Věnc k pomníku položili členové hasičského sboru.

Chtěla bych poděkovat všem občanům za účast na tomto slavnostním shromáždění, dále panu Sobkovi, také členům hasičského sboru, členům osadního výboru i dětem ze základní školy.

Za Osadní výbor Veronika Blažková

Osadní výbor v Libhošti ve spolupráci s Osvětovou besedou a Základní a mateřskou školou v Libhošti srdečně zvou všechny rodiče a jejich děti před Fojtství, kde proběhne v **sobotu 5. prosince 2009 v 17 hodin**

Slavnostní rozsvícení vánočního stromku a mikulášská nadílka.

Před vánočním stromkem vystoupí se svým programem děti z mateřské školy. Občerstvení bude zajištěno.

Srdečně zvou pořadatelé.

OBSAH

OSADNÍ VÝBOR INFORMUJE	1
OBSAH	2
OSAMOSTATNĚNÍ	3
OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE	12
Libhošťská drakiáda se nekonala	12
Vítání občánků	12
TENKRÁT	13
INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN	14
Městská tržnice odvážně omládla	14
Z OKOLNÍHO DĚNÍ	15
O čem píše časopis POODŘÍ	15
Ohlédnutí za 6. ročníkem Festivalu Poodří Františka Lýska	20
Vzpomínka Jistebnického zpěváčka Aloise Hýla	22
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	23
Součástí péče o životní prostředí je i environmentální výchova	23
Z historie vzniku Dne stromů	24
OD VÁS	26
Intuice je víc než inteligence	26
NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ	29
KAM ZA KULTUROU	31

OSAMOSTATNĚNÍ

Vážení spoluobčané,

dovolu, abych vás jménem přípravného výboru pro osamostatnění obce opět po měsíci informoval o vývoji v této záležitosti.

Tou nejdůležitější událostí v uplynulém měsíci bylo bezesporu uskutečnění **podpisové akce** pro získání podpory občanů Libhoště pod **žádost o vyhlášení referenda o osamostatnění obce Libhošť** a následné předání této žádosti zástupcům MěÚ v Novém Jičíně. Více v článku níže.

Koncem minulého měsíce se také uskutečnila další **veřejná schůze občanů**, tentokrát svolaná na popud vedení města Nový Jičín. I za touto schůzí se ohlédneme v samostatném článku.

Do emailové schránky zpravodaje přišla minulý měsíc i žádost od vedení města Nový Jičín o uveřejnění jejich **reakce na nejčastěji se opakující dotazy** ohledně osamostatnění obce, které jsme uveřejnili v minulém čísle zpravodaje. Tuto jejich reakci samozřejmě uveřejňujeme a zároveň připojujeme náš komentář.

S potěšením vás také můžeme informovat, že se kolektiv lidí, kteří pracují na problematice osamostatnění obce, utěšeně rozrůstá. Více v závěru sekce Osamostatnění.

Žádost o referendum úspěšně předána

Ve středu 14.října 2009 předal zmocněnec přípravného výboru pro osamostatnění Libhoště pan Jaroslav Šimíček do rukou zástupců Městského úřadu v Novém Jičíně **Návrh na konání místního referenda na území Libhoště, místní části Nového Jičína, k otázce osamostatnění této části obce**.

Aby byl tento návrh platný, bylo ho potřeba podpořit podpisy minimálně 30% registrovaných voličů s trvalým pobytem v Libhošti. To znamenalo shromáždit minimálně 382 vašich podpisů. S potěšením vám nyní můžeme oznámit, že jsme tento úkol s přehledem splnili, neboť konečný počet podpisů, kterými jsme doložili naši žádost o vypsání místního referenda, byl **641**.

Tímto bychom rádi využili příležitosti a **poděkovali vám** všem, kteří jste připojili svůj podpis pod tuto žádost, neboť jste tím dali také najevo, že vám není lhostejná budoucnost naší obce. Zároveň bychom se chtěli omluvit občanům, které členové přípravného výboru či jejich spolupracovníci nezastihli s podpisovými archy doma, a tudíž jim nedali možnost se svým podpisem připojit. Věříme, nicméně, že svůj zájem vyjádříte při samotném referendu.

Dne 30. října 2009 obdržel přípravný výbor od Městského úřadu **výzvu k odstranění vad** v dané žádosti. Z textu této výzvy vyplývá, že jsme splnili všechny zákonem dané podmínky pro předložení žádosti, včetně náležitého počtu pověřených osob, které svým podpisem podpořily tuto žádost. Městský úřad nás, v zastoupení JUDr. Dagmar Velíčkové, vyzval k odstranění následujících vad:

- **nesprávného data narození jednoho člena přípravného výboru**
- **upřesnění odhadu nákladů spojených s konáním místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu**

Přípravný výbor musí nyní tyto vady nejpozději do 15-ti dnů od obdržení výzvy odstranit. Poté opět zašle žádost zpět zástupcům MěÚ v Novém Jičíně, kteří ji opět v termínu 15-ti dnů posoudí a v případě, že neshledají další vady, předloží ji **zastupitelstvu** města Nový Jičín, které tento návrh **musí** projednat na svém nejbližším zasedání. Což v našem případě bude, s ohledem na dodržení výše uvedených termínů, pravděpodobně **17. prosince 2009**. Na tomto zasedání pak zastupitelstvo usnesením rozhodne o konání místního referenda o osamostatnění Libhoště, a zároveň stanoví termín jeho konání.

Přípravný výbor navrhl termín pro konání místního referenda na neděli 9. května 2010. Tento termín jsme navrhli tak, aby měli občané dostatečný čas na zodpovězení všech otázek, týkajících se problematiky osamostatnění. Jelikož půjde v referendu o poměrně důležité rozhodnutí, které ovlivní životy všech občanů Libhoště, domníváme se, že daný časový úsek by měl sloužit ke všeobecné diskuzi a osvětě. Nicméně, konečné slovo v určení termínu referenda mají zástupci MěÚ v Novém Jičíně. Podle jejich neoficiálních vyjádření to ale vypadá, že naopak preferují uskutečnění referenda v co nejkratším termínu.

Ohlédnutí za veřejnou schůzí

Dne 27. října 2009 se v sále pohostinství U Kolářů konala v krátké době již druhá veřejná schůze občanů. Zatímco tu první, konanou 29. září 2009, svolal přípravný výbor pro osamostatnění, tato se naopak konala na žádost představitelů MěÚ v Novém Jičíně. MěÚ v Novém Jičíně byl zastoupen těmito hosty:

- starostou města panem **Mgr. Ivanem Týlem**
- místostarostou panem **Milanem Šturmem**
- vedoucím odboru obecního podnikání panem **Josefem Rivcem**
- vedoucí odboru životního prostředí paní **Evou Bártkovou**

- vedoucím odboru územního plánování, stavebního řádu a památkové péče panem **Jiřím Raškou**
- vedoucím odboru majetkoprávního panem **Kamilem Žákem**

Už z výše uvedeného výčtu hostů vyplývá, jaká důležitost byla představiteli MěÚ v Novém Jičíně přikládána této schůzi. Nicméně, vypadá to, že pro občany Libhoště tato schůze zas tak důležitá nebyla, neboť se jí účastnilo pouze 44 lidí (!).

Schůze měla být věnována, ostatně jako každý rok, hlavně otázkám provozu obce a případným dotazům občanů, týkajících se běžných obecních problémů. Nicméně ve světle posledních událostí v Libhošti se dalo očekávat, že se bude probírat i problematika osamostatnění obce, což se nakonec potvrdilo a problematice osamostatnění byla věnována podstatná část schůze.

Úvodní slovo patřilo **starostovi Mgr. Ivanu Týlemu**, který přítomné občany seznámil s (téměř) uplynulým rokem 2009 z pohledu vedení města Nový Jičín. Ve svém projevu se nevyhnul i dopadům celosvětové hospodářské krize na rozpočet Nového Jičína. Ten se, podle jeho slov, bude muset potýkat s výpadkem 30-35 miliónů korun, což bude mít, mimo jiné, dopad na zrušení či odsunutí některých projektů. Vedoucí odboru obecního podnikání Josef Rivec pak upřesnil, že **obec Nový Jičín seškrtá projekty v celkové výši asi 90 miliónů korun**.

Velká část otázek, které na schůzi padly, se týkala dvou hlavních problémů, které asi v současné době nejvíce pálí občany Libhoště – **dokončení kanalizace a vybudování chodníků v obci**.

Pokud jde o **kanalizaci**, tam představitelé města v zásadě zopakovali to, co už přípravný výbor uvedl ve své brožuře o osamostatnění obce. I. etapa kanalizace je zdárně dokončena a předána k užívání, včetně čističky odpadních vod. Pro II.etapu, která by se měla týkat obyvatel horního konce obce, je zpracována projektová dokumentace a v současné době probíhá proces obnovy stavebního povolení. Nicméně, celý **tento projekt vážne na nedostatku financí, jelikož Nový Jičín nemůže pro tuto II.etapu čerpat dotace z Evropských fondů** a protože na ostatní dotace je velký přetlak. **Vypadá to, že s největší pravděpodobností se v této oblasti nejméně do roku 2013 nebude dít nic**. Město Nový Jičín má navíc splněnou kvótu připojení alespoň 85% obyvatel města na kanalizaci, takže není do další výstavby tlačeno ani legislativou.

Co se týká výstavby **chodníkových těles**, tak tam je dokončen projekt a nyní probíhá proces vykupování potřebných pozemků. V tomto bodě to ale vážne na majitelích 4 pozemků, se kterými se městu Nový Jičín nedaří dohodnout (nutnou podotknout, že jsou to převážně lidé, kteří trvale v Libhošti nežijí). Nicméně celá výstavba chodníků je úzce svázána s dokončením kanalizace, neboť chodník má vést i v místech, kde se předpokládají výkopové práce

při budování II.etapy kanalizace. Tento fakt potvrdili i přítomní zástupci MěÚ Nový Jičín. **Jinými slovy to znamená, že pro chodníky platí to stejné, jako pro kanalizaci - minimálně do roku 2013 se v tomto ohledu s největší pravděpodobností nebude dít nic.**

Při diskuzi na téma kanalizace vyšla najevo jistá skutečnost, která může mít velký dopad na občany, kteří nejsou napojeni na I.etapu kanalizace. Starosta Mgr. Ivan Týle totiž přítomné občany upozornil, že **město Nový Jičín plánuje od 1. ledna 2010 provádění kontrol nakládání s odpadovými vodami** – majitelé domů budou vyzváni k předložení dokumentace o způsobu „likvidace“ odpadových vod, viz text v rámečku. Tato informace o provádění těchto kontrol vyvolala mezi přítomnými občany Libhoště velkou odezvu, **neboť drtivá většina občanů slyšela tuto informaci poprvé.** Představitelé MěÚ nicméně tvrdili, že o nutnosti vyřízení nového či obnovení povolení k vypouštění odpadních vod proběhla masivní informační kampaň. Pokud ovšem nějaká taková informační kampaň proběhla, jistě se zcela minula účinkem, neboť si dovoluujeme tvrdit, že drtivá většina občanů Libhoště nemá o nutnosti vyřídit si dané povolení vůbec žádné povědomí. Na schůzi padl i názor, že občané se o vyřizování tohoto povolení nestarali i z **toho důvodu, že podle původních plánů města Nový Jičín měla být celá kanalizace v Libhošti dokončena do roku 2010 a o tom, že do tohoto data kanalizace dokončena nebude, je nikdo neinformoval.**

Celé této problematice se ještě budeme věnovat v příštím čísle zpravodaje, nicméně na závěr nám dovolte jedno malé zamyšlení. Je poměrně zajímavé, že se představitelé města Nový Jičín poprvé zmínili o možnostech kontrol domácností kvůli nakládání s odpadovými vodami až během posledního měsíce či dvou, jinými slovy až po oficiálním oznámení členů přípravného výboru o úmyslu osamostatnit obce. Libhošť

Na základě varování starosty Nového Jičína ing.Týleho, upozorňujeme občany, **kteří katastrálně nespádají do první etapy vybudované kanalizace a mají septik, že na základě Zákona č. 254/2001 Sb. - o vodách (vodní zákon), musí podat žádost o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních na příslušném odboru města Nový Jičín.** Tuto je možno vyzvednout na odboru životního prostředí města Nového Jičína, nebo si ji stáhnout z internetových stránek www.libhost.cz .

Osamostatnění v dotazech občanů Libhoště – odpovědi z pohledu vedení města

Jak bylo zmíněno v úvodu sekce o osamostatnění, zástupci MěÚ v Novém Jičíně požádali redakci Libhošťského zpravodaje o zveřejnění odpovědí vedení města na nejčastěji se opakující dotazy, týkající se osamostatnění Libhoště.

1) Proč je v ukázkovém rozpočtu zmíněna částka 3 500 000 Kč na provoz obecního úřadu, zatímco na provoz školy jsou vyčleněny pouhé dva milióny?

Zde je jednoznačná odpověď: Libhošť jako část města neřešil náklady spojené s vlastním úřadem, tyto byly zcela řešeny v nákladech města na úřad jako celek, a to bez ohledu na výkon samosprávy, či státní správy, kde město má příspěvek státu na tuto činnost (40 miliónů ročně). Samostatný Libhošť na tento transfer nemá nárok.

V rámci provozu škol město při sestavování rozpočtu na daný rok zohledňuje potřeby každé příspěvkové organizace a je schopno v rámci rezervy finančně pokrýt i havarijní stavy, které mohou nastat u jakéhokoliv zařízení v majetku města.

2) Najdou se osobnosti, které budou schopny obec řídit?

Otázka, na kterou může odpovědět jen budoucnost. Město s tímto má své zkušenosti, neboť ve vedení města se za různá volební období vystřídali zástupci mnoha stran i hnutí a každá doba přinesla pro město a jeho části další rozvoj.

Co se týká vlivu občanů na rozvoj Libhoště, tento je svobodnou vůlí projevenou občany Libhoště delegován na Osadní výbor dané části města.

Vedení města se ve spolupráci se zaměstnanci MěÚ snaží pro město získat dotace ze všech možných a dostupných zdrojů, aby byl zdárně naplňován Strategický plán rozvoje města z roku 2006. V letech 2004-2006 to bylo přes 160 miliónů korun, z čehož 56 miliónů bylo získáno z Evropské unie. V současnosti je schváleno a připravováno několik projektů za bezmála 400 miliónů korun.

3) Kde bude sídlo obecního úřadu?

Zde je předpoklad, že bude sídlit v prostorách Fojtství. Je ale nutno říct, že o tyto prostory budou ochuzeny složky - osvětová beseda, tedy subjekty, které se podílejí na kulturním životě v Libhošti.

4) Řešení dopravní obslužnosti - dopady.

Tuto službu dotovanou krajem zprostředkovává pro obce bývalého okresu město Nový Jičín (s podílem jednotlivých obcí na tuto činnost, včetně poplatku pro město Nový Jičín za tuto službu). Přičemž je nutno podotknout, že se nedá odhadnout, jak se bude chovat dopravce (Veolia) vůči novému subjektu (obec) ze strany zajišťování dopravní obslužnosti (nutno zajíždět do obce). Dnes tuto komunikaci zajišťovalo a zaštiťovalo město.

5) Zkušenosti s dotacemi z EU. Je obec schopná sama získat dotace a má na to schopné lidi?

Město Nový Jičín je v dotační oblasti (EU, ČR aj.) úspěšné a jen do různých programů v rámci EU (ROP, IOP, OPŽP) připravilo a podalo k dnešku 12 projektů a schválené dotace jsou ve výši přes 200 miliónů korun. Město má oddělení rozvoje, které tyto projekty připravuje a také administruje po celou dobu povinné udržitelnosti (5 – 10 let, týká se i státních dotací na investiční akce).

6) Je vhodná doba na osamostatnění vzhledem k probíhající ekonomické krizi?

Zde nejsou ani renomovaní ekonomové schopní dát odpověď na konec této obtížné ekonomické situace. Ze zkušenosti se dá odhadnout, kdy by mohlo dojít ke stabilizaci (může to být v průběhu roku 2011, a také nemusí). Jedno však je jisté: velký celek má k tomu ustát tuto dobu daleko větší předpoklady, aniž by musel omezovat svou činnost. Na závěr je také potřeba podotknout, že osamostatnění bude mít vliv na občany Libhoště i ve vztahu využívání služeb, jež nyní poskytovalo město svým občanům automaticky, a to v oblasti sociální, kulturní, volnočasových aktivit a školské. Tyto se stanou buď zčásti zpoplatněné standardním způsobem, jako v případě ostatních měst a obcí, případně nedostupné (umístit dítě v předškolním zařízení v MŠ Nový Jičín mohou pouze občané s trvalým bydlištěm v Novém Jičíně).

*Máme zájem na tom, aby se občané bydlící v Libhošti mohli rozhodnout zcela svobodně a demokraticky při znalosti všech dostupných informací. K tomuto jim přejeme dostatek uvážlivosti a rozvahy. Zároveň si Vás dovolu-
jeme pozvat k účasti na veřejné schůzi, kde jsme připraveni případné další dotazy zodpovědět.*

Reakce přípravného výboru na výše uvedené odpovědi vedení města

- 1) Hned u této první odpovědi si nejsme jisti, zda vedení města pochopilo smysl té otázky – otázka se týkala **zdůvodnění rozdílných částek na financování obecního úřadu a školy**, uvedených ve vzorovém rozpočtu obce.

Vedení města ve své odpovědi tyto rozdílné částky sice nevysvětlilo, nicméně z odpovědi vyplynula jiná zajímavá skutečnost – a to ta, že **město Nový Jičín dostává od státu dotaci na provoz městského úřadu ve výši 40 miliónů korun!** Dodejme ještě, že se jedná o dotaci neinvestiční, čili určenou pouze na platy zaměstnanců.

- 2) Věříme, že představitelé města Nový Jičín mají určité **zkušenosti s vedením obce a nepopíráme, že v tomto vidíme na straně občanů Libhoště mírný deficit**. Nicméně v tomto případě lze použít ono známé pořekadlo „žádný učený z nebe nespadá“, čili jinými slovy, že i současní představitelé Nového Jičína se schopností vést obec nenarodili, ale museli se to někdy naučit a nabýt zkušenosti. Nemluvě o tom, že ani nabyté zkušenosti nemusí nutně znamenat, že je daný představitel obce kompetentní a schopný vykonávat svou funkci.

Dá se říct, že pokud jde o komunální politiku, a zejména o vedení menší obce, tak **nejdůležitější výbavou toho, kdo se chce na vedení obce podílet, by měla být ochota a nadšení**. Vše ostatní je už otázka času. **Jedním z klíčových úkolů přípravného výboru je přesvědčit občany Libhoště, kteří by měli potenciální zájem podílet se na budoucím vedení obce, aby přemohli své obavy či pochybnosti, zda budou mít dostatečné schopnosti pro vykonávání funkce zastupitele či dokonce starosty.**

Pokud jde o vliv občanů na rozvoj Libhoště, tak odvolávání se na Osadní výbor zavání tak trochu alibismem. Domníváme se, že představitelé Nového Jičína si jsou moc dobře vědomi, že **Osadní výbor jako takový má téměř nulové pravomoci**, a co je nejdůležitější, rozhodně není projevem „svobodné vůle občanů Libhoště“, neboť členy osadního výboru ze zákona určuje zastupitelstvo obce (čili v našem případě Nového Jičína). **Členové osadního výboru nejsou voleni v regulérních volbách a podle toho se mnozí obyvatelé Libhoště k Osadnímu výboru chovají. Srovnávat Osadní výbor a zastupitelstvo samostatné obce, ať už po stránce respektu u lidí, či pravomocí, prostě nejde.** A konec konců sami členové současného Osadního výboru by mohli dlouze vyprávět, jakého respektu a ohledu na jejich názor se jim dostává od vedení Nového Jičína.

Gratulujeme představitelům Města Nový Jičín, že se jim podařilo vypracovat a schválit projekty za téměř 400 miliónů korun. V této souvislosti se ale nabízí otázka, **kolik finančních prostředků z této sumy bude investováno na katastrálním území obce Libhošť**.

- 3) Tato odpověď vedení města Nový Jičín asi nejlépe ilustruje to, jaké povědomí mají o fungování složek v Libhošti. **Námi navrhované prostory pro budoucí obecní úřad** (současná kancelář osadního výboru a přilehlá příležitostná „kužárna“ při společenských akcích) **totiž nejsou využívány žádnou složkou a proto o ně složky nemohou přijít**. Osvětová beseda a i některé ostatní složky, jak známo, využívají zejména klubovnu v přízemí vedle vinárny.
- 4) Jak se budu dopravce chovat k nově vzniklé obci? Jak jinak, než jako k potencionálnímu zákazníkovi. **Opravdu nevidíme důvod, proč by mělo docházet k jakýmkoliv problémům s dopravní obslužností obce.**
- 5) Jak už jsme uvedli v minulém čísle zpravodaje, jsme si plně vědomi toho, že **celá problematika žádostí o evropské dotace je poměrně složitá**. Uznáváme také, že v tomto mají opravdu výhodu větší města, která mají speciálně pro tento úkol vyčleněny úředníky. Víme, že město Nový Jičín má poměrně vysokou úspěšnost v získávání dotací. **Ovšem na tomto místě lze položit otázku, jaký prospěch z toho má Libhošť**. Je sice hezké a chvályhodné, že Nový Jičín úspěšně získává peníze z Evropských fondů, ale nám, občanům Libhoště, to může být v zásadě jedno, **neboť peníze z těchto fondů se stejně do Libhoště neinvestují**. Ano, je pravdou, že z evropských peněz byla částečně financována i I.etapa výstavby kanalizace v obci, nicméně je třeba říct, že kdybychom byli samostatná obec (tj. obec pod 2000 ekvivalentních občanů), tak by se v Libhošti doposud žádná kanalizace nestavěla a tudíž bychom žádné dotace nepotřebovali.

Takže nezbývá, než si odpovědět na otázku, zda je lepší mít někoho, kdo sice umí vyjednat dotace, které ale stejně nepoužije pro vás, anebo zkusit si dotace vyjednat sami (třeba pomocí specializované firmy) s jistotou, že budou dané finance použity v naší obci.

- 6) Už jsme několikrát zmínili, že jsme si vědomi **současné situace ve světě a jejích dopadů, mimo jiné, na obecní rozpočty**. Nicméně argumentace, že velký celek má daleko větší předpoklady ustát tuto dobu, než celek menší, je trochu zavádějící. Obecně to tak nelze říct. Vše záleží na tom, jak „zdravý“ ten daný celek je. Stačí si přečíst noviny, aby si člověk uvědomil, že i daleko větší celky, ba dokonce celé státy (Island, Lotyšsko, Maďarsko)

stojí na pokraji bankrotu. **Záleží, jakou minulost mají ty celky za sebou, v jakém stavu jsou jejich finance.**

A po této stránce se případná samostatná obec Libhošť nemá čeho bát, neboť **nebude zadlužená a bude mít státem garantovaný příjem.** Jeho výše je sice otázkou, ale na našem vzorovém rozpočtu jsme vám ukázali, že i při výpadku na straně příjmů ve výši 15%, lze s daným rozpočtem bez větších problémů vyjít. Navíc se domníváme, že v prvních letech samostatnosti obce se zastupitelstvo nebude pouštět do žádných větších projektů, neboť bude v první řadě zpracovávat plán rozvoje obce a konsolidovat obecní finance.

Přípravný výbor se rozrůstá

Členové přípravného výboru pro osamostatnění Libhoště jsou rádi, že se mezi občany Libhoště našli takoví, kteří vyslyšeli naše výzvy a rozhodli se pomoci přípravnému výboru s činností kolem osamostatnění obce. Za každou takovou pomoc jsme velice rádi.

Jelikož během veřejné schůze, pořádané přípravným výborem, zazněly i dotazy na členy přípravného výboru ohledně jejich zkušeností a profesí či vzdělání, rozhodl jsem se zveřejnit trochu detailnější informace o každém členu přípravného výboru, neboť v tomto cítím jistý dluh vůči spoluobčanům.

Martin Skalík (předseda přípravného výboru)

narozen: 1. 11. 1971

povolání: soukromý zemědělec, podnikatel v oboru internetové reklamy

ostatní činnost: dlouholetý aktivní člen FC Libhošť, problémem osamostatnění se zabývá asi nejdéle ze všech členů přípravného výboru

Ing. Jaroslav Šimíček (zmocněnec přípravného výboru)

narozen: 28.10.1961

povolání: vedoucí pobočky IT firmy HCV Group a.s.

ostatní činnost: dlouholetý člen a předseda Osvětové besedy, bývalý člen Osadní komise či Osadního výboru

Roman Lacina

narozen: 10.3.1966

povolání: podnikatel v oboru zemědělské techniky

ostatní činnost: člen současného Osadního výboru

Vít Škarka

narozen: 16. 6. 1981

povolání: živnostník

ostatní činnost: člen současného Osadního výboru

Ing. Aleš Hána

narozen: 16. 6. 1981

povolání: konstruktér, Visteon-Autopal s.r.o.

ostatní činnost: člen Osvětové besedy, šéfredaktor Libhošťského zpravodaje, správce internetových stránek obce

S přípravným výborem dále úzce spolupracují tito spoluobčané:

Mgr. Dagmar Michálková, ředitelka ZŠ a MŠ v Libhošti

Ing. Petr Moštěk, vedoucí týmu, Visteon-Autopal s.r.o.

Roman Modrovič, voják z povolání

Šárka Vrbová, pracovnice Okresního soudu v Novém Jičíně

Členové přípravného výboru by chtěli dále poděkovat **Radce Žabkové a manželům Gavendovým** za pomoc při podpisové akci.

Pokud byste měli i vy zájem se angažovat v problematice osamostatnění obce, připomínáme, že členové přípravného výboru a jejich spolupracovníci se scházejí každý čtvrtek od 19hod v budově fojtství v kanceláři Osadního výboru. Rádi vás mezi sebou přivítáme.

OSVĚTOVÁ BESEDA INFORMUJE

Libhošťská drakiáda se nekonala

„Člověk míní, příroda mění“, tak by se dalo volně parafrázovat známé pořekadlo. Kvůli vrtochům letošního podzimního počasí byla nucena Osvětová beseda zrušit 2. ročník stále oblíbenější „Libhošťské drakiády“. Omlouváme se všem, kteří si nakoupili, či dokonce ručně zhotovili své závodní stroje, že jejich úsilí přišlo nazmar. Věříme ale, že nehodí flintu do žita, své soutěžní draky pořádně zakonzervují, tak, aby byly připraveny na příští rok, kdy, jak doufáme, bude počasí moudřejší a skuteční se opakovaný 2. ročník tohoto oblíbeného zápolení

ZA OB Aleš Hána

Vítání občánek

Jak se již stalo dlouholetou tradicí, dvakrát ročně se setkáváme u vítání našich nejmenších do svazku obce. Letos se druhé vítání uskutečnilo v neděli 25. října. Pozvání přijalo 11 dětí se svými rodiči, prarodiči, i dalšími příbuznými. Ti malíci to většinou prospali, ale jejich starší sourozenci nadšeně naslouchali vystoupení dětí z MŠ i ZŠ a také děvčat Blažkových. Bylo to jako

vždy krásné odpoledne. Rodiče i ostatní příbuzní žhavili fotoaparáty i kamery, ale focení od naší dvorní fotografky paní Zdenky Horákové si ujit nenechali. Všichni byli obdarováni. Děti, maminky, i my. Tou naší odměnou byl váš stále velký zájem o tuto tradici a poděkování vás, rodičů. I já bych chtěla poděkovat všem, kteří mi

pomáhají. Rodičům za jejich zájem, a také paní Mikolášové, která nám vždy přichystá pro děti krásné hračky.

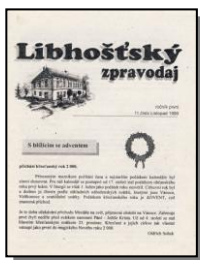
Co dodat závěrem? Hodně štěstí do Nového roku, dětem bezstarostné dětství, plné lásky svých nejbližších.

No a příští rok opět nashledanou.

Za OB Miloslava Blažková

TENKRÁT...

Libhošťský zpravodaj Ročník I. číslo 11 – Listopad 1999

Po úvodních článcích v listopadovém čísle zpravodaje z roku 1999, věnovaných obecnímu dění a proběhlému krmáši, se s vámi Oldřich Sobek ohlédl za výstavou „Libhošť v proměnných času“, která proběhla v říjnu 1999. V dále jste byli v tehdejší čísle zpravodaje informováni, mimo jiné o návštěvě Václava Havla ve Štamberku či o proběhlé členské schůzi Osvětové besedy, na které se púočet tehdejších členů rozrostl na 44.

Rubrika Z historie obce byla věnována totálnímu nasazení, o kterém vedl rozhovor Oldřich Sobek s panem Ladislavem Hanzelkou.

Závěr tehdejšího čísla zpravodaje byl pak již tradičně věnován společenské rubrice, receptáři a historii libhošťské kopané.

INFORMACE Z MĚÚ NOVÝ JIČÍN

Městská tržnice odvážně omládla

Už dlouho žádá část Nového Jičína neprošla tak výraznou obměnou, jako Městská tržnice. Nevyhovující kovová konstrukce z konce sedmdesátých let na konci června zmizela a nahradila ji odvážná architektura brněnského ateliéru Pavla Pekára v podobě speciální plachtoviny. „Místo těžké konstrukce minulé tržnice jsme zvolili leh-

kou a vzdušnou, s poplastovanou textilií, která odolá i větrným poryvům,“ přiblížil architekt Pekár, rodák z Nového Jičína.

Rekonstrukce tržnice na křižovatce ulic Resslova a Úzká přišla na zhruba šestnáct milionů korun. Za částku byla pořízena nejen konstrukce a plachta, ale celý prostor dostal nové dláždění, zmodernizovalo se sociální zázemí trhovců, místo dřevěných stolů budou nerezové, tržnice je nasvětlena a blízká nevzhledná trafostanice se stanovištěm kontejnerů získala nové opláštění. Zcela se také změnil průchod podél hradební zdi, místo několika parkovacích míst je nyní odpočinková zóna s lavičkami.

Před několika lety se původně počítalo se zbouráním tržnice a zastavěním proluky. Nakonec ale zvítězila varianta modernizace zařízení. „Určitě budou občané o architektonickém řešení diskutovat, je netradiční,“ připustil starosta Nového Jičína Ivan Týle, ale hned dodal, že jemu se nová tržnice líbí. „Další generace alespoň budou vědět, že naše generace nestavěla jen šedivá panelové sídliště nebo něco tak nepěkného, jako je přístavba hotelu Praha. Podoba tržnice je určitě nadčasová a místo se zkultivovalo,“ dodal starosta.

Také architekt Pekár připustil, že řešení jeho a kolegy Bořka Knytla není obvyklé. „V městských památkových rezervacích je hodně predsudků, jak se má dělat architektura, ale podle nás jde i o kulturní místo a podle toho by mělo vypadat. Jsme moc rádi, že město bylo odvážné a dalo nám šanci. Není to šedivá myš, které si nikdo nevšimne,“ konstatoval.

Na občasně připomínky lidí, že se bílá plachta určitě brzy zašpiní, nebo bude hrozit zřícení konstrukce pod nánosem sněhu, měl architekt pádné odpovědi: „Podle výrobce speciální plachty veškerou špínu smyje déšť. Uvnitř tubusů jsou odporové dráty, takže sníh se brzy roztopí a voda oteče do kanalizace.“

Trhovci se po dobu asi čtyřměsíční rekonstrukce přestěhovali pod provizorní přístřešek v rohu přilehlého parkoviště, po několika dnech provozu nové tržnice mezi nimi zatím nepanuje jednotnost názorů. „Vypadá to zajímavě. Zázemí máme mnohem lepší než předtím a všichni si na nové prostředí zvyknou. Úspěšnost se bude odvíjet od počtu kupujících,“ řekl jeden z trhovců, ale druhý míní jinak: „Je to arabský prvek, moc se tady nehodí. Máme taky obavy, aby nám na zboží na stolech nepršelo.“

Mezi občany už tržnice získala řadu přezdívek, například Humberto, malý Temelín nebo velká Pagoda. „To je dobře, že se o tržnici diskutuje a že dostává různé názvy. Spousta lidí mi říká, že při stavbě se jim nová konstrukce moc nelíbila, ale když je hotova, tak zcela změnili názor,“ připomněl starosta. Podle Ivana Hlavoně ze stavební společnosti Sates Morava se taková tržnice v centru města vidí jen v zahraničí. „Baldachýny byly velkou výzvou, určitě to je vkusné doplnění historického centra. Hlavně si to brzy nezničte,“ apeloval.

Josef Gabzdyl, Tiskový mluvčí MěÚ Nový Jičín

Z OKOLNÍHO DĚNÍ

O čem píše časopis POODŘÍ

Oldřich Sobek

Už před časem vyšla dvě čísla 12. ročníku známého vlastivědného časopisu **POODŘÍ**. O obsahu jednotlivých čísel naše čtenáře pravidelně informujeme. Časopis se věnuje především krajině, přírodě a obyvatelstvu „Horní Odry“.

V úvodním článku se **Zuzana Skácelová z České geologické služby** a **Peter Pálenský** z ministerstva ŽP věnují unikátnímu přírodnímu fenoménu zdejší krajiny - **vulkanismu druhohorního období Země**. Vyvělé horniny z křídového období se táhnou naším krajem v pásmu od Kelče celou Podbeskydskou pahorkatinou až do Polska. Nacházíme je i v Libhošti kolem kostela, na „Bříle“, v Borovci a jinde. Autoři kladně hodnotí vyhlášení přírodních památek Pikritové mandlovce u Kojetína a Polštářové lávy ve Stráníku. Článek na-

vazuje na geofyzikální měření horninového prostředí v Poodří, probíhající od r. 2002.

Tzv. „**Kudlichův kámen v Jistebníku připomíná článek Fritze Eichlera**“. V roce 1906 byl zde vykopán bludný balvan s hmotností asi kolem 3 tun. Jistebničtí jej využili jako podkladu k umístění pamětní desky **Hanse Kudliche**, který na zasedání konstitučního sněmu v Kroměříži v r. 1848 zahájil vítězný boj za zrušení roboty v Rakousko-Uhersku. V roce 1945 byl však balvan použit k umístění zdravice J.V. Stalinovi a původní deska zmizela.

V povodí Odry se nachází několik míst, o nichž můžeme hovořit jako o „**kamenných mořích**“. Jsou dokladem mechanického, mrazového zvětrávání odolnějších hornin, zejména drob a slepenců v chladných obdobích zalednění naší krajiny. **Radim Jarošek** objevuje pro turisty a čtenáře POODŘÍ další **kamenné moře**, tentokrát u železniční zastavky Odry-Loučky, na jižním zalesněném úbočí kopce Chrástavec (532m). Mezi významné geologické a krajinářské lokality patří ale „**Častochovické kamenné moře**“ v zalesněném svahu údolí Odry pod Spálovem.

Lenka Sovíková ze Správy CHKO Poodří informuje čtenáře o vyhlášení **nové přírodní rezervace** v CHKO Poodří s názvem **Bažantula**. Jde o čtyři poslední rybníky v rybníční soustavě u Studénky (Malý Okluk, Velký Okluk, Bažantula a Kozák) o celkové rozloze 36 ha. Po okraji rezervace vede modře značená turistická trasa, spojující Studénku a Jistebník.

Tereza Krásnokutská z Národního památkového ústavu v Ostravě informuje o objevu pravěkého sídliště v Bravanticích. Výstavba dálnice D47 umožňuje nyní archeologům poodhalovat prehistorii našeho území. Na podzim r. 2006 při kontrole skryvané plochy budoucí dálnice v **katastru Bravantic** zjistil pracovník Národního památkového ústavu v Ostravě několik pravěkých objektů. Celý úsek byl pak skryt lehkou technikou za přítomnosti archeologa. Na místě byl zahájen záchranný archeologický výzkum, který skončil v květnu 2007. Záchranný výzkum potvrdil, že jde o dosud neznámé sídliště mladšího stupně kultury s lineární keramikou, které se stává důležitým pramenem poznání života lidí této kultury. Stavbou komunikace byl narušen severní okraj původního obytného areálu. Bylo v něm odkryto na 166 sídlištních jam. Identifikováno bylo 5 shodně orientovaných půdorysů **staroneolitických velkodomů**. Celé hospodářské zázemí sídliště s objekty zásobnicového typu, pecemi, dílnami aj. se patrně nacházejí na plochách, které nejsou stavbou narušeny jižně od odkryvu. Archeologickým rozbořem naleziště bylo konstatováno, že zdejší osídlení nemělo dlouhého trvání. Preferovaným stavebním materiálem osady bylo dubové dřevo.

Zájemce o heraldiku určitě zaujme rozsáhlý článek **Libora Kováře s názvem Heraldika zámku v Jeseníku nad Odrou**. Podle stavebně historického průzkumu zámku, kterou provedla Mgr. **Augustinková**, stála v Jeseníku n. Odrou už v 2. polovině 16. století renesanční tvrz. Její stavba nebo přestavba je spojována s **Janem Bohušem ze Zvole, z Goldštejna a na Od-**

rách. V článku jsou popsány a vyobrazeny heraldické znaky 22 majitelů zámku, kteří zámek vlastnili od 16. století až do roku 1945. Jde o zatím nejúplnější heraldickou galerii majitelů tvrze a zámku, i když erb posledního majitele **Heinricha von Stecher**, který padnul ve druhé světové válce na ruské frontě, se dohledat nepodařilo.

Lucie Augustinková se podrobně rozepisuje o objektu Odrách, který je místním lidem znám pod jménem „**Katovna**“. V článku jsou popsány výsledky stavebně historického průzkumu objektu, který ve středověku sloužil jako věznice. Článek je doprovázen množstvím dokumentárních fotografií a nákreseů.

Jana Krejčová seznamuje čtenáře s historií farního kostela sv. **Máří Magdalény** a dalších církevních objektů v zaniklé vsi **Čermná (Gross Dittersdorf)** na území současného Vojenského ujezdu Libavá. I v tomto článku najdou zájemci mnoho informací o dalších zaniklých vesnicích v okolí. V roce 1993 byl za přispění někdejších německých obyvatel obce na katastru obce postaven památník na zaniklou obec Čermná.

Značná část 1. čísla POODŘÍ 12. ročníku je **věnována československým legionářům z 1. světové války**. Teprve nyní je vidět, kolik jsme toho těmito lidem zůstali dlužní. V článku mého přítele Ing. **Václava Langra** je uveden seznam legionářů z jednotlivých obcí v Poodří s údaji, které poskytl Vojenský historický ústav, jednotlivé obce a příbuzní legionářů. Z článku jsou vidět značné rozdíly v kvalitě dochovaných zpráv a dokladů z jednotlivých obcí. Je zajímavé, že i v téměř úplně německých obcích jsou zaznamenáni i němečtí občané, kteří působili v legiích. Pro srovnání s výsledky našeho pátrání po legionářích v Libhošti uvádím počty legionářů v jednotlivých obcích Poodří: Albrechtický 3, Bartošovice 2, Bernartice n. Odrou 11, Blahutovice 1, Harty 1, Hůrka 2, Jistebník 2, Košatka 2, Kunín 4, Nová Horka 1, Odry 7, (z toho asi 5 německé národnosti), Petřvaldík 6, Pohoř 1, Polanka n.O. 13, Proskovice 14, Pustějov 5, Studénka 27, Suchdol n.O. 7 (z toho asi 6 německé národnosti), Stará Bělá 22, Stará Ves n. Ondřejnicí 3. **Při našem pátrání v Libhošti se podařilo zatím dohledat celkem 27 legionářů.**

Na dalších stránkách čísla je v seriálu na pokračování věnován prostor vzpomínkám **Stanislava Macka na ochotnickou divadelní scénu ve Studénce**. Článek se zabývá obdobím od r. 1945 do r. 1963. Autor představuje dramaturgii i osobnosti ochotnického souboru „J.K.Tyl“, který vznikl už v r. 1945.

V Poodří byly v průběhu roku 2008 vyhlášeny další nemovité kulturní památky. Jde o dvě kapličky v Proskovicích, budovu bývalého hotelu Max v Odrách a kříž v Polance n. Odrou.

I druhé číslo časopisu obsahuje množství zajímavých kulturních, historických, přírodovědných a vlastivědných článků s množstvím fotografií. V první části seriálu o tahu ptáků v Poodří **Karel Pavelka** představuje **tah ptactva**

v jarním období. Uveřejněný přehled je sestaven na základě podkladů **patronátní skupiny ornitologů**, která vznikla v souvislosti se zařazením CHKO Poodří mezi evropsky významná ptačí území v r. 1992. Od té doby se zde provádí pravidelná plošná sčítání všech rybníčních soustav od března až do října každého roku. Většina údajů však dosud čeká na publikování. V článku je uveřejněno množství fotografií z tohoto výzkumu. Jednotlivé oddíly nesou název: Labutě a kachny vzplývavé, Husí reje, Bohatství na vodě – jen někde, Na čerstvých bahnech je živo, Dlouhá křídla nad hladinou aj. Poodří se stává v posledních obdobích stále důležitější etapní a zásobovací stanicí pro řadu druhů, zejména pro husu polní. **Tak v ranních hodinách dne 14. března 2009 přiletělo na Horní Bartošovický rybník hejno hus polních o počtu 3 100 jedinců. Obdobná, ovšem méně početná hejna se zde objevovala až do 29. března. V téže době se zde objevovala i husa běločelá a jako mimořádnou vzácnost pozorovali ornitologové i několik ex. bernešky bělolící, která jinak hnízdí v Grónsku, na Špicberkách a v Nové Zemi na Sibiři.**

Když jsem, už je to pěkně dávno, jezdil na motorce po silnicích našeho okresu jako pracovník novojičínské správy silnic za služebními povinnostmi, fascinoval mě každé jaro pohled na velké hejno **čejek chocholatých** na zamokřených loukách podél Odry mezi Suchdolem a Jeseníkem. Často mě zde zdržely závory na trati za Suchdolem, a tak jsem měl možnost pozorovat nejen jejich reje a svatební obřady jednotlivých párů, ale poslouchat i jejich charakteristické volání. Pak přijely jednoho dne meliorační stroje, celou lokalitu odvodnily a příští rok už bylo zaseto obilí. Byl jsem se tam později přede žněmi podívat. Úroda nic moc, půda byla vyschlá a popraskaná, užitek sporný. Obrovské hejno čejek však přišlo o svůj domov. Jak informují pracovníci Správy CHKO Poodří ve druhém čísle časopisu stejného jména, snaží se nyní napravit škody a obnovit tento přirozený stav neobvyklým technickým zásahem. Přistoupili totiž na záměr, aby v místě byla v roce 2010 zahájena těžba říčních štěrkopísků. Jde o území ohraničené na západě železniční tratí Přerov – Bohumín, na severu Kletenským potokem, na východě Suchdolským lesem a na jihu Přírodní památkou Meandry Staré Odry. Průzkumem byla ověřena zásoba štěrkopísků na lokalitě do hloubky 6 m. Současně s postupující těžbou bude území začleňováno do pooderské krajiny s vazbami na charakterickou flóru a faunu. Lze tedy předpokládat, že zde dojde i k postupnému obnovení hnízdiště nyní už kriticky ohrožené čejky chocholaté.

Ředitel Správy CHKO Poodří **Ivan Bartoš** informuje čtenáře o novém **logu Chráněné krajinné oblasti**. Kompozici tvoří dva motivy: 1/ nespoutaný a volně meandrující tok Odry v údolní nivě, který charakterizuje hlavní předmět ochrany CHKO a Evropsky významné lokality Poodří. 2/ silueta dravce motáka pochopa symbolizuje spojení nivy Odry s okolní krajinou a zároveň Ptačí oblastí Poodří. O životě a biologii motáka pochopa v samostatném článku podrobně informuje pracovnice CHKO **Iva Němečková**.

Stará důlní díla, štol a lomy v údolí Odry odnepaměti osídlují kolonie netopýřů. Výsledky pozorování a dlouholetého výzkumu netopýřů a jejich zimních i letních kolonií v území přibližuje v článku **Netopýři ve starých důlních dílech v údolí Odry Josef Wagner** ze základní organizace **ČSOP ORCUS v Bohumíně**. Tato organizace je specializovaná právě na výzkum netopýřů a vrápenců. Jsou zde popsány jednotlivé lokality kolonií netopýřů, jejich početní stavy podle sčítání z let 1994 – 2009, i jednotlivé druhy.

Další článek je věnován historii. **Zdeněk Orlita** se věnuje vzniku, osudu i současnému stavu kdysi samostatné obce **Hrabětice (Grafendorf)**, nyní připojené k Jeseníku n.Odrou. **Radim Jarošek** se při své praktické činnosti seznamuje také s osudy mnohých významných staveb Poodří. Ve svém článku líčí osudy některých z nich. Mnohé se nedočkaly dnešních dnů, jako oderský či petřvaldský zámek, zatímco zámek v Kuníně se stal opět skutečnou perlou moravského baroka. I další článek s názvem **Zámek v Polance n.O jako dřívější šlechtické sídlo**, od autorů **Radomíra Zacieose a Marie Černínové** z občanského sdružení **Za hodnoty obce Polanka**, se pokouší zhodnotit zámek jako původní renesanční stavbu a konfrontuje ji se současným zařazením do našeho všedního života. Barevná obrazová příloha navazuje na otištěné články o tahu ptactva, o plánovaném otevření štěrkovny a o netopýřech v Poodří. Ochotnické spolky v jednotlivých obcích Poodří jsou častými náměty článků. Tentokrát se chlubí svými někdejšími úspěchy ochotníci z **Vražného** v podání čtyř autorů.

V pravidelném příspěvku **k dějinám Moravských bratří**, který má již 14. pokračování, připomíná **Daniel Říčan, misionář církve Moravských bratří**, životní roli **Kunwaldřana Georga Schmidta**, který se narodil 10. října 1709 v Kunwaldě. Působil jako misionář mezi Hotentoty v jižní Africe. Zemřel v r. 1785 ve věku 76 let. Jeho stanice zapustila v jižní Africe pevné kořeny, v současné době má zdejší samostatná provincie Moravanů asi 100 000 členů. Místo působení Georga Schmidta se dnes nazývá **Genadendal**. V místním muzeu je dosud uchovávána bible, ze které vyučoval domorodce, a další předměty, které dosvědčují skromné počátky zdejšího působení Moravanů, které byly dne 8. února 1991 prohlášeny za národní poklad. V městečku Niesky v NSR, v místě posledního odpočinku G. Schmidta, se uskutečnila 27. září 2009 vzpomínková akce a 16. – 18. října 2009 se uskutečnila **mezinárodní konference Moravian v Suchdole n.O.**, kde byla tomuto Kunwaldřanovi věnována významná pozornost. Jednota bratrská vyslala na tyto akce svého zástupce, ředitele muzea v Genadendal **Dr. Isaaca Ballie**. Georg Schmidt nemá sice na Moravě dosud pamětní desku, ale důstojný pomník mu vybudovala spisovatelka **Leontina Mašinová**, která jeho životní příběhy zpracovala a vydala v románu **Moravané**.

Z významných osobností se v tomto čísle vzpomíná na **MUDr Mořice Remeše**, přiborského rodáka, který povznesl moravskou paleontologii a otevřel dveře tomuto oboru i pro širokou veřejnost. Petr Orel zde také vzpomíná

na svého zesnulého **přítele Jana Lukáška. Ladislav Rozšlapil** již po několika se na stránkách časopisu pustil do rozboru klimatu na našem území v průběhu minulého století a přichází k velmi zajímavým závěrům. **Alena Ševčíková** se zamýšlí nad už 10. Obecní slavností ve Staré Vsi nad Ondřejnicí a obnovením historické tradice „Jízdy kole obila“.

Ohlédnutí za 6. ročníkem Festivalu Poodří Františka Lýska

Oldřich Sobek

Dne 24. dubna 2009 byl v Proskovicích zahájen již 6. ročník Festivalu Poodří Františka Lýska. Libhošťský zpravodaj průběžně přinášel informace z minulých ročníků. Připomeňme si i průběh letošního festivalu. Slavnostní zahájení se uskutečnilo v pátek 24. dubna 2009 v ZŠ v Proskovicích. Vše začalo u busty zakladatele našeho dětského sborového zpěvu Františka Lýska. Slavnostní slovo má starosta obce Jiří Matěj a ředitelka festivalu Eliška Krejčíčková. K slavnostní náladě přispívá místní dechová hudba i úsměvy organizátorů. Přítomní jsou Květuše Lepilová-Lýsková z Lýskova nadačního fondu v Brně, ředitel ostravského studia České televize Ilja Racek, akademický sochař Miroslav Rybička a velký počet místních obyvatel. Program se odehrává v prostorách školní budovy. Vyzdobená tělocvična je nabitá posluchači. Jako první přichází na řadu dětský pěvecký sbor Proskovjaček. Asi třicítka usměvavých dětí zpívá lidové i umělé písně. Radost je nakažlivá a přenáší se na posluchače. Místní děti střídá soubor Pěvci ze ZUŠ Leoše Janáčka z Vítkovic. Závěr zahajovacího dne festivalu patří dětem z folklórního souboru Malý Gruník z Ostravice. Děti od 5ti do 11 let se pohybují po ploše tělocvičny bez jakékoliv trémy, s jistotou profesionálních tanečníků a zpěváků. Druhý den, v sobotu 25. dubna festival pokračuje v sále restaurace U Psoty. Jubilanům obce přišly zazpívat děti ze souboru písní a tanců OSTRAVICA z Frýdku – Místku. Sálem zní lidové písně, tance v lidových krojích, muži, ženy, mladí i zralí tanečníci a pěvci, kteří navodili vynikající atmosféru. Jako součást festivalu proběhl dne 23. května v tělocvičně ZŠ Proskovice již 5. seminář „Metodika vedení zkoušky tanečního souboru“.

Festival je rozložen do období tří měsíců a probíhá ve třech obcích Poodří. Jeho pokračování se konalo v pátek 29. května ve Staré Vsi n. Ondřejnicí. Účastníky koncertu přivítalo nádherné prostředí pod arkádami staroveského zámku. Prostranství bylo zaplněno do posledního místa. Úvodního slova se ujala předsedkyně kulturní komise v obci paní Věra Zavidčáková, která uvítala mj. i nejstarší členku Jistebnických zpěváčků žijící v obci, dvaosmdesátiletou Dagmar Foltovou, sponzory, zástupce všech obcí a přítomných médií. Nejdří-

ve zapíval Pěvecký sbor ostravských učitelek, po něm vystoupil dětský pěvecký sbor Meandry z Havířova. Všichni odcházeli za velkého potlesku diváků. Do dalších vystoupení však zasáhlo počasí, dvakrát se spustil silný liják. Přesto vystoupili všichni účinkující: komorní dívčí sbor Canto amabile ze Staré vsi, dva malé sbory zpěváčků ze Staré Vsi a nakonec opavský pěvecký sbor Křížkovský. Závěrem programu byl křest a prezentace DVD o minulosti a současnosti obce Stará Ves n.O. V pátek 19. června se v rámci festivalu uskutečnil na zámku ve Staré Vsi folklórní večer. Program sice narušil opět déšť, ale organizátoři pohotově přenesli program do jídelny školní budovy. Vystoupili členové Lašského souboru písní a tanců Ondřejnica s cimbálovou muzikou, dětský folklórní soubor Kytice z Prahy a soubor Agrinio z Řecka. Po velmi působivém programu následovalo neformální setkání milovníků hudby a písní v prostorách zámku – zpívá se až do rána.

Závěr trojdenního festivalu se uskutečnil 20. června v Jistebníku. Den byl poznamenán opět deštivým počasím. I s tím si ale organizátoři v Jistebníku poradili. Sešlo se mnoho významných oficiálních hostů. Jen jejich vyjmenování by zabralo polovinu stránky. Úvodem zní poprvé znělka festivalu – úryvek písně k tanci Starodávny z Košatky, následuje vyhodnocení fotografické soutěže „Poodří očima dětí“ a už nastupují první účinkující – Pěvecké sdružení města Klimkovic. Slavnostní náladu navozuje Verdiho Nabucco, komorní sbor DAJŠ Ostrava získává publikum mistrovským výkonem ve skladbách starých i současných autorů. Bouřlivý potlesk sklidily členky Komorního ženského sboru Jistebník provedením tří skladeb v úpravě F. Lýska a Láskou opravdivou L. Janáčka. Následovalo vstoupení pěveckého sboru Jistebníček, který tvoří děti 1.- 5. ročníku ZŠ a po něm nastoupil Ostravský dětský sbor ZUŠ E. Marhuly. Poslední tečkou za letošním 6. ročníkem Festivalu Poodří Františka Lýska byla společná beseda představitelů zúčastněných obcí, čestných hostů festivalu a vedení festivalu se sbormistry a hosty.

Obnova tradic Jistebnických zpěváčků je obdivuhodná. Stačilo několik zapálených lidí s velkou erudicí a nadšením pro věc, aby za krátkou dobu se v našem sousedství vytvořila obdivuhodná kulturní tradice, která vyrostla z kořenů našich předků. Nezbyývá, než se obdivovat velkému počtu organizátorů a hluboce před jejich dílem smeknout.

Vzpomínka Jistebnického zpěváčka Aloise Hýla

Oldřich Sobek

Při zahájení 1. ročníku Festivalu Poodří Františka Lýska v r. 2004 bylo prostranství před jistebnickým kulturním domem pojmenováno jako Náves Jistebnických zpěváčků. Byla zde také odhalena busta akademického sochaře Miroslava Rybičky sbormistrovi i jeho „zpěváčkům“. Přítomní byli i poslední z žijících zpěváčků, mezi nimi Alois Hýl. Ještě v závěru 4. ročníku festivalu v Jistebníku v červnu 2007 byli na koncertu přítomní Jistebničtí zpěváčci – sólistka proslulé písně „Už mě koně vyvádějí...“ Mařenka Richtrová-Blahetová a Alois Hýl. Jenže o rok později, v červenci 2008 odešel jeden z posledních Jistebnických zpěváčků, řídící učitel v. v. Alois Hýl navždy. Květuše Lepilová-Lýsková vzpomíná na setkání s tímto mimořádným člověkem v posledních létech jeho života, kdy jí věnoval nahrávku se vzpomínkami na své mládí. Události se odehrávaly před 80ti léty, kdy jistebnické děti ještě neměly svou vlastní školu a vyučování probíhalo v hostinci „U Matějů.“ Dnes nás ovšem překvapuje i to, kolik tehdy uměly děti písniček! A tak předkládám tiše a s úctou jednu ze vzpomínek na Aloise Hýla, dobrého člověka“.

Bylo mi třináct let a 1. září 1929 jsem nastoupil do 2. třídy tehdejší menší-nové měšťanské školy v Jistebníku n. Odrou. Školu navštěvovali žáci z obou břehů řeky Odry ze 13 obcí, především z českých obcí Košatky, Petřvaldíku, Petřvaldu, Staré Vsi a Proskovic. Do školy jsme šlapali pět i více kilometrů, v zimě v létě, mnozí jsme během času jezdili na kolech starých a ještě starších, jen několik z nás se pyšnilo novými bicykly.

Toho 1. září jsme s napětím očekávali příchod nového třídního učitele. Proskovští spolužáci nás strašili: naším třídním bude František Lýsek. Těšme se, ten nám to ukáže! Opravdu: do třídy, tehdy ještě v hostinci U Matějů, vstoupil mladý energický muž, představil se a hned úvodem naznačil, že nám nic nedaruje a že to bude škola jako řemen. Byla. Matematika, kreslení a zpěv. Matematika byla hodinami s odřenýma ušima, kreslení - svízelné chápání modernějšího světa umění. A zpěv? To je vlastně ta nejvzpomínanější vzpomínková pohádka, která se měsícem září L.P. 1929 začala odvíjet.

Jedna z prvních otázek nového třídního učitele a učitele zpěvu totiž zněla: „Zpíváte rádi? A které písničky znáte?“ Na takovou otázku se odpovědi jen hrnuly. Vždyť z obecné školy jsme si přinášeli desítky písní, od maminek a babiček další národní písničky a tak jsme s tichou radostí viděli ve tváři pana učitele více než radost. A když v prvé hodině zpěvu přišel s houslemi a začal hrát jednu píseň za druhou, zpívali jsme, vlastně křičeli zároveň s kouzelným hlasem houslí. Příště už jsme nesměli křičet, ale začali jsme pěkně s panem učitelem zpívat a učit se zpívat.

Do prvních hodin zpěvu se vkrádá zprvu nejasná, ale stále živější vzpomínka. Zpíváme píseň „Zelení hájové“ a pan učitel hraje na housle druhý hlas.

Někteří chlapci a děvčata se přidávají. Učitel – muzikant- zpozorní, rozesadí třídu do dvou skupin a už zpíváme dvojhlasně. Tak nějak to bylo. Dětské zážitky jsou silné, trvalé, i když uloženy v hlubinách dlouhých let. Najednou se vynořily. A to byl asi ten začátek, který v hlavě, ale hlavně v srdci podnítl touhu začít zpívat s ukřičenými, obtížně zvladatelnými holkami a kluky z chalup za jistebnickými rybníky a kolem nich, z Polanky, Pustějova a dalších.

Pan učitel nám dal jasně najevo, že se budeme učit zpívat i potichu, vyslovovat přesně a jasně. Ano, abychom mohli zpívat jako dětský sbor. Už 28. října, tedy za necelé dva měsíce, jsme při školní oslavě zpívali Zelení hájové a umělou píseň Tam nad Vltavou. Dvojhlasně. To bylo vystoupení jen naší druhé třídy. Už od té doby jsme se začali scházet dobrovolně po vyučování. Už i s žáky 1. třídy. Vzpomínám. Kolik nás bylo? Dvacet, pětadvacet. Rozhodně jsme se nepočítali. Náš „kroužek“ se stále doplňoval, obměňoval. A zase nová vzpomínka. Naším šlágreem se stala píseň „Osiřelo dítě“. Víím, že se panu učiteli prostoduchá, sentimentální balada příliš nezamlouvala, ale náš hlas tehdy rozhodl. Na příštích koncertech to byl vždy zlatý hřeb se sólem Mirky Tribulovské, Mařenky Haasové a Felixe Dobiáše.

Koncem školního roku 1929/30 byla slavnostně otevřena nová školní budova a v ní byla místnost, která po dlouhá léta sloužila jako hudební síň. S novým školním rokem se už zpívalo s naprostou samozřejmostí. My jsme sice nevěděli nic o zákulisních bojích o právo na sborový zpěv, o právo zpívat mimo vyučování, my jsme prostě zpívali, měli ze zpěvu radost, a to bylo vedle úžasné zanícenosti našeho učitele to, co nakonec rozhodlo, že vznikli Jistebniční zpěváčci. První veřejné vystoupení bylo 24. října 1930 ve Staré Bělé. To už byl start k cestě, která byla více než slavná. Byla především průkopnická, úplně nová, vyrostla z nadšení vynikajícího pedagoga, za podpory učitelského sboru, široké veřejnosti, především rodičů, a samozřejmě z našeho probuzeného, úspěchy podníceného zájmu. Zájmu venkovských školáček, kteří chtěli zpívat.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Součástí péče o životní prostředí je i environmentální výchova

Oldřich Sobek

Odbor životního prostředí Městského úřadu Nový Jičín vyhlásil u **příležitosti Dne stromů**, který se u nás každoročně připomíná k 20. říjnu, **výtvarnou soutěž**, které se mohly zúčastnit všechny děti a žáci škol z Nového Jičína a místních částí. Celkem se přihlásilo a soutěž obeslalo 16 kolektivů (třídy ZŠ,

mateřské školy, družiny). Výtvarné práce dětí shlédli členové komise pro životní prostředí MěÚ. S těmi nejzdařilejšími se může veřejnost seznámit ve vestibulu radnice na výstavce, která potrvá do 9. listopadu. Jejich výběr pak bude dlouhodobě zdobit prostory odboru životního prostředí MěÚ v podkrovní radnice.

Předmětem soutěže bylo výtvarné ztvárnění stromu nebo jeho částí, případně více stromů (lesa, ovocného sadu, skupiny dřevin, stromořadí aj.) na výkrese formátu A4 za použití libovolné výtvarné techniky. A nutno říci, že pro děti a zřejmě i paní učitelky to bylo vděčné téma. Sešly se práce různé úrovně, především dané věkem, ale také zpracované různými technikami. Členové komise životního prostředí a pracovníci odboru ŽP MěÚ děkují učitelům a všem pedagogickým pracovníkům za kladný přístup k dané tematice. Svědčí o tom v mnoha případech práce těch nejmenších dětí z mateřských škol, u nichž je vidět, že si dovedou všimnout svého okolí a stavu přírody a krajiny.

Je třeba dodat, že děti obou našich škol, základní i mateřské, si vůbec nevedly špatně a mezi novojičínskými dětmi se uplatnily velmi pěkně. Všem libhošťským učitelkám za to patří naše poděkování. Ostatně, přijďte si jejich práce prohlédnout na zmíněné výstavce do přízemí městské radnice.

Z historie vzniku Dne stromů

Motto: Johan Wolfgang Goethe: „Potkáš-li starý strom, smekni“.

Nápad slavit Den stromů vznikl už v předminulém století ve Spojených státech, konkrétně v Nebrasce. Ten, kdo dnes navštíví americký stát Nebraska, neuvěří, že tato krajina byla před přibližně 150 lety popisována jako krajina 'bez stromů'. Když sem ovšem přišli první osadníci kolem poloviny 19. století, našli skutečně jenom sporou vegetaci. Jeden z nich, **J. Sterling Morton**, původem z Detroitu, se s tímto stavem nechtěl smířit. Začal, podporován svojí ženou, pěstovat v okolí svého domu stromy, keře a květiny.

Morton nebyl ale zahradník, byl to novinář a vydavatel prvních novin v Nebrasce. Svých novin také využil k tomu, aby spoluobčany vyzval k následování svého příkladu, k pěstování stromů. Předvedl před jejich zraky, že stromy a keře zastavují větrem způsobovanou erozi a poskytují ochranu před pálicím sluncem. Morton dovedl přesvědčit své čtenáře nejenom o potřebnosti pěstovat stromy, ale povedlo se mu také přenést na ně své nadšení. Zrodil se **'tree-planting holiday - the Arbor Day'** - Den stromů. **Dne 10. dubna 1872, v první celostátní 'Arbor Day,' byl v Nebrasce zasazen více než jeden milion stromů.** K tomuto velkému úspěchu přispěli jednotlivci, stejně jako spolky a veřejné instituce. O dva roky později vyhlásil guvernér Nebrasky Robert W. Furnas první oficiální 'Arbor Day', který byl slaven **22. dubna**, v den

narozenin J. Sterlinga Mortona. Dnes je poslední pátek v dubnu v USA oficiálním 'Arbor Day', svátkem všech stromů.

Myšlenka oslav Dne stromů se rychle rozšířila z Nebrasky po celých Spojených státech a později i na další kontinenty. Datum oslav Dne stromů je různé. Liší se podle klimatických podmínek a podle toho, kdy je možné stromy vysazovat. Dne 27. listopadu 1951 přijala FAO (Food and Agriculture Organisation) Spojených národů následující usnesení: **'Konference shledala jako potřebné, aby si všichni lidé uvědomovali jak estetickou a psychologickou, tak i hospodářskou hodnotu lesa, a proto se doporučuje, aby se každoročně ve všech členských státech slavil světový svátek stromů, a to v době, kdy se to za lokálních podmínek zdá být příhodné.'**

Oslavy Dne stromů pronikly konečně i k nám. Už v době 1. republiky se u nás ujaly a byly ve všeobecné úctě a oblibě „okrašlovací spolky“, po nichž nám na mnoha místech zůstaly významné aleje stromů v krajině a kolem cest. Tato prospěšná zvelebovací činnost pro naši vlast byla přerušena německou okupací a později komunistickým spolčovacím zákonem. Z té doby nám zůstala tradice výsadby stromů při slavnostních příležitostech výročí vzniku států a milníků času (stromy vysazované na přelomech století). Tyto stromy jsou většinou vyhlášovány jako „památné stromy“ podle zákona o ochraně přírody. Také v Libhošti jsme vysázeli na počest 50. výročí vzniku ČSR v r. 1968 na sportovním hřišti tři lípy. Bohužel, vztah našich občanů k historii národa i obce ještě v mnohém pokulhává za světem. Jedna lípa už byla vykácená, zbylé dvě jsou natolik poškozeny, že orgán státní ochrany přírody je již nevzal pod zákonnou ochranu. Bylo nám doporučeno pouze místo (nikoli stromy) označit vhodnou tabulí o proběhlém aktu a o oslavě výročí vzniku republiky v onom památném roce 1968. Zmůže se na to samostatná obec Libhošť? Změní se po osamostatnění obce i myšlení Libhošťanů? Co se nepodařilo v Libhošti, uskutečňuje se v současné době ale na katastru obce Rybí. Na stránkách Libhošťské hůrky u „Fojtova lesa“ je dosud poměrně zachovalá letitá lípa, kterou poznamenaly věky. Roste poblíž někdejšího „Příborského chodníku“, snad dokonce ještě pamatuje i karavany kupců, kteří se ve stínu její koruny zastavovali. Je to pravděpodobné, v její blízkosti byla v minulosti dnes již zaniklá studánka. Lípa již byla přijata do společenství „památných stromů“ České republiky.

OD VÁS

Intuice je víc než inteligence

Jana Roszková

Tyto řádky píšu z pohodlí alpské chaty a ráda bych spolu s vámi nahlédla do tajů lidské duše a psychiky. Jisté věci, týkající se samotné psychiky, jako například meditace, jsou známy celá tisíciletí, a my tak málo o nich víme a tak málo je používáme. Lidskou psychiku studuje tisíce lidí po světě a studie ohledně psychologie postupuje velice rychle dopředu. Samotná psychika je podle mě hlavně něco mezi nebem a zemí a už jen proto mě velice zajímá.

Proč někteří z nás, když vidíme ráno z okna, že prší, představujeme si celý den zkažený? Proč když se na nás ráno sousedka zamračí, představujeme si, že asi vypadáme blbě a začneme si blbě připadat? Co myslíte? Je to pouhá vsugerace, nebo je to fakt? Každopádně se necítíme v těchto situacích zrovna na 100% příjemně. Jenomže to, co si myslíme nebo představujeme, se zapisuje do našeho podvědomí. Slova nebo myšlenka, která vám proběhla hlavou, neodrážela skutečnost, ale mnohdy jen vaši představu. Mozek ale to, co si opravdu představíte, bere vážně. Proto každé ráno, když se probudíte, a zrovna prší, je Váš celý den nanic. Nevědomí nerozlišuje realitu a pouhou představu. Zkuste si představit, že máte za okamžik sníst citrón. Cítíte ho a zakousnete se do něj. Co se stane? Mě osobně se začnou sbíhat sliny. Protože lidská psychika si vybaví tu silnou kyselou chuť a začne vylučovat sliny, i když žádný citrón vůbec nepozřeme, ale jenom si to představíme. To je ono. Mozek si představil, že ten citrón opravdu jím. Tak samo to je ale s pozitivními i negativními myšlenkami. Pokud si ráno po probuzení řekneme, že dnešní den bude hezký, během dne se za něco pochválíme a nebudeme si promítat katastrofické scénáře toho nebo toho, můj i váš den bude opravdu lepší. Možná si řeknete, co to žvaním, ale vím, o čem žvaním. Jsou věci, které se nedají vrátit ani změnit, ale nemá cenu se převalovat v problémech, které se nám staly a řešit, co by kdyby. Proto je třeba přeformulovat myšlení a psychiku na úplně jinou frekvenci. Týká se to hlavně problémů. Přitahujeme takové problémy, situace a lidi, jací jsme my sami a jak se díváme na svět. Pokud je člověk negativní nebo Vám nějakým způsobem nepříjemný, těžko za ním půjdete s radou o pomoc nebo s čímkoliv jiným. Pokud ale jste vůči okolí pozitivně naladěni a celkově vaše myšlení je v tomto duchu, přitahujete k sobě štěstí, příjemné lidi, situace atd. Samozřejmě, pozitivní myšlení neznamená, že se v dopravní zácpě budete smát, jak krásně stihněte tu důležitou poradou. Ale znamená to, že z každé situace dokážete vyjít s čistou hlavou a s nějakým přijatelným řešením. Že si třeba vezmete z dané situace to nejlepší. Psychologové totiž často uvádějí případy, kdy lidé, praktikující pozitivní myšlení v každém směru, pak prchají za svým lékařem s výtkou, že se jim nepovedlo

to nebo to, i když mysleli co nejpozitivněji. Problémy bohužel jsou a budou. Je ale jen na nás, jaký život chceme prožít. Jestli se chceme jen do nekonečna brodit problémy a minulostí. Je velice těžké přebudovat své myšlení, ale jde to. Úspěch se brzo dostaví. Každý máme nějaké přání, které bychom si chtěli splnit. Chtěli bychom například zhubnout, nebo přestat kouřit. Obecná rada, jak toho dosáhnout, je představit si, jaké to má výhody. Není dobré si nakazovat, že musím přestat kouřit z těch velice známých smutných důvodů, ale je důležité uvědomit si, jaké výhody nám to přinese. V případě hubnutí si představíme, jak se vlezu do hezkých o číslo menších šatů, představíme si obdivné reakce okolí na změnu naší váhy. Můžeme si představovat nějaký reálný cíl (herečka, sousedka, zpěvačka). Co ale znamená slovo představa? Pokud něco chceme, nestačí na řešení problému nebo přání jen pomyslet. Například u hubnutí je dobré si co nejlépe představit, jak vypadáme v těch vysněných šatech. Představíme si, jak cítíme dotek hladké kůže po zhubnutí. Cítíme chuť zdravého jídla, které budeme jíst. Slyšíme obdivné reakce okolí na naši osobu atd. Je ale důležité to cítit všemi smysly. Tohle je jeden z mnoha příkladů.

Mnohokrát trpíme překážkou, zvanou ego. Máme naučené jisté návyky, jak žít, co je dobře, co je špatně atd., ale málokdy posloucháme svou intuici, která je tak moc důležitá a zná odpovědi na každou otázku. Posloucháme své ego, které nám většinou říká: to nedokážeš, jsi trapná, to nezvládneš, nevěř tomu, měla bys udělat to nebo ono atd. Jenomže tady cesta nevede. Pokud i vy cítíte, že občas padáte do těchto negativních myšlenek, zkuste je zahnat. Jakkoli. Například si můžete představit černý křížek na stopnutí těchto myšlenek. Nebo své podvědomí osuňte tím, že napíšete své problémy na lístečky, které si někde schováte nebo je spálíte. S tím vším souvisí to, že si vytváříme předsudky, bereme si vše osobně a pak hřešíme slovem, a to vše je zbytečné. (pozn. viz kniha Čtyři dohody). Je mnoho řešení, jak překopat svůj život k lepšímu. Vše ale zde nemohu popsat.

Nyní bych se ale vrátila k intuici. Co to vlastně je? Pro mě je intuice odpověď na každou otázku, situaci, pocit. Smysly jako chuť, zrak, sluch, hmat a čich jsou jen částí našich smyslů, se kterými se rodíme. Máme i další smysly a schopnosti, které velice málo používáme. Je důležité ale rozlišit intuici od hlasu ega. Chce to cvik, ale časem se člověk naučí poslouchat sám sebe a své potřeby. Odkud vlastně tyto „odpovědi“ přicházejí, je jiná věc. Intuici má ovšem každý a každý ji může používat, je třeba ale otevřít jí dveře a pozvat ji dál. Vnímat ji. Intuici je možné popsat mnoha způsoby. Většinou je to pocit (nebo je to přímo odpověď), který přijde jako odpověď na určitou situaci nebo otázku. V delfské věštírně je vytesán nápis: Poznej sám sebe a budeš znát celý svět i božstvo. A je to pravda. Asi si říkáte, jak takový hlas intuice rozeznat. Co je ten hlas intuice, a co je hlas ega? Je to velice jednoduché, chce to jen trochu trpělivosti a cviku. Prostě o odpověď požádejte a ona nějakým způsobem přijde. Ta odpověď je prostě ta správná. Cítíte to. Odpověď je vždy

velice pravdivá a správná. Nikdy nemůže uškodit nám samotným ani někomu jinému. Pokud jsem tento článek nazvala Intuice je víc, než intelligence, je to podle mě trefné. Díky intuici se váš život dostane do harmonizace s vaším já. Budete dělat pouze to, co chcete vy.

Dále bych Vám ráda přiblížila kouzlo meditací. Meditace souvisí se vším, co jsem popsala výše. Meditace jsou praktikovány tisíce let a jsou nám velice prospěšné. Uvolňují naši mysl od stresu, nemoci a problémů. Mysl se očisťuje od všech myšlenek a dostane se do příjemného klidu. Uvolňuje naše vnitřní bloky, které my sami mnohokrát uvolnit nedokážeme. Jak všichni víme, nemoci jsou hlavně odrazem psychického stavu člověka, a i s tímto meditace dokážou pomoci. V meditaci se dostáváme do tzv. hladiny alfa. Je to jeden ze vzorců mozkových vln, jakési elektrické energie produkované mozkem, které se dají změřit tzv. elektroencefalogramem (EEG). Do této hladiny se dostáváme každý například před probuzením a usnutím. Říká se jí také vnější vědomí. Meditace vlastně znamená myšlení. Už jen to, že na chvíli odložíte zpravodaj a zapřemýšlíte nad tím, co uvaříte na večeři, je meditace. Meditace je velice silná, ale velice účinná. Praktikuje se pomocí zpomalení dechu a představivosti. Meditovat a kontrolovat svou mysl bychom měli, protože mozek sám o sobě je velice silný. Denně přijme tolik informací a obrazů, které my sami nevnímáme, až někdy si s tím neví rady a mohou vzniknout psychické bloky a potíže. Velice užitečnou metodou uvolnění stresu je samozřejmě sport a relaxace. Když jsem se dostala do meditace já, udělalo to se mnou divy, a to podotýkám, že jsem do toho šla s absolutní nevědomostí, o co vlastně jde, ale můj život se otočil o 180 stupňů. Pomocí meditace se sami ve svém poznávání dostáváte dopředu. Otevírají se skulinky mysli, o které nemáte ani tušení.

Mrzí mě, že zde nemohu napsat více o těchto věcech, neboť by to pokrýlo minimálně celý tento zpravodaj. Ale doufám, že aspoň těchto pár řádek někomu z Vás pomůže se „rozkoukat“. Mně se to zatím daří. Je to však velice dlouhá cesta, pro někoho, kdo chce poznat sám sebe.

NÁŠ I VÁŠ RECEPTÁŘ

Dnešní recept je jeden z mnoha, které jsem za poslední dobu získala od své kolegyně Renaty Chrástkové z práce – mimochodem velice dobré a nápadité kuchařky – která mě poté, co se dozvěděla o Libhošťském zpravodaji a jeho rubrice „Náš i Váš receptář“, opravdu pilně zásobuje (bohužel zatím jenom recepty ☺). Skutečný autor tohoto receptu je ale pro nás obě osobou neznámou, protože se jedná o takovou tu internetovou „přeposílačku“, která už určitě proběhla republikou křížem krážem, a pro mnohé z Vás už možná nebude žádnou novinkou. Přesto si myslím, že je to recept, který stojí za připomenutí a za vyzkoušení, alespoň podle reakcí, které jsem zatím získala od lidí, kteří (nebo spíš které) už ho také vyzkoušeli/y. Jsou to, jak jinak!, moje další kolegyně z práce, protože náš úřad je holt babinec, a o ničem jiném než o vaření (teda kromě dětí, manželů, psů, koček, diet, nových bot, nového účesu a oblíbených domácích prací – mezi nimiž dominuje zejména žehlení a umývání oken ☺) si v půlhodinové pauze na oběd prostě podrbat nestihneme.

Recept přepisuji v původním znění a musím uznat, že jeho objevitel, který uvedl, že jej našel v časopisu Cooks Illustrated, a od té doby mu „myšlenka vrazit kuřeti do zadku plechovku piva nedala spát, dokud si to sám nevyzkoušel“, je docela vtipálek. To, co je psáno proloženým písmem, jsou postřehy kolegyně, které již recept vyzkoušely, nebo moje poznámky.

OŽRALÉ KUŘE

Ingredience:

- 1 celé kuře (cca 1,5 kg)
- 1 plechovka piva (0,5 l)

Nálev na potírání:

- 2 lžíce medu (kdo chce mít kůrčičku klasicky křupavou, med vynechá)
- 3 lžíce oleje
- 3 lžíce sojové omáčky
- 1 lžíce vinného octa
- 4 stroužky česneku
- 1 lžička chilli papriky
- 1 lžíce červené chilli omáčky
- sůl, pepř

„...Tak tedy vezměte celé kuře, vyndejte z něj, co Vám tam Xaverov nadělil, očistěte, omyjte, a vůbec připravte jako na běžné grilování (*teda spíš pečení*). Máte-li nějaký oblíbený recept na potírací omáčku, klidně si ji udělejte po svém. Kdo se chce nechat vést, nechť na pánvi dvě minuty prohřeje výše uvedené ingredience nálevu. Kuře nyní vložíme do misky, zalijeme nálevem a necháme cca 1 hodinu nasáknout nálev pod kůži (*kolegyně kůži na několika místech propíchala vidličkou a kuře několikrát během té hodiny otočila a nálevem polévala*).

Po hodině vezměte dobře omytou plechovku piva (*konkrétní značka neuvedena, asi jak co komu chutná, mě by připadalo docela zajímavé použít pivo černé – teda pokud je k dostání v plechovce ☺*), otevřete, cca 1 deci upijte, a poté ostrým nožem vytvořte ve víku ještě další dva (*spíš větší*) otvory. Plechovku vložte do plechu (*na pečení masa, takže spíš hlubšího*), vezměte kuře a posaďte jej na plechovku s pivem. Kdo si rád hraje, může, jako já (*tedy jako autor, který kuře na fotkách naaranžoval do různých poloh, např. s pokrčenýma i s nataženýma „nohama“, s křídélky frajersky „v bok“, nebo opírající se o pokrčená „kolena“, atd.*), upravit pózu kuřete do libovolné polohy, podmínkou je, že musí celou dobu pečení zůstat „sedět“ na plechovce. Nyní vložte plech i s kuřetem do trouby a pečte jej při 180 stupních cca 35 minut (*popravdě řečeno, ta doba se mi zdá docela krátká, já bych to pro jistotu pekla skoro hodinku, nebo ať si tu dobu prostě každý přizpůsobí podle své trouby*).

Tak, a máme hotovo, kuřátko je krásně dozlatova propečené, takže jej vyndáme z trouby, dvěma papírovými utěrkami přidržíme, zaklepeme, a plechovka se vlastní vahou sama vysune (*no nazdar, tak tento manévr bude asi nejsložitější a nejožehavější část celého postupu*). Naporcujte a hurá ke stolu, ať Vám ta pochoutka nevychladne jako mně při tom focení ☺.

A nyní malé vysvětlení, proč má vlastně kuře tu plechovku zaraženou ... tam, kde ji má zaraženou. Pivo důsledkem tepla začne vzlínat a vytvoří uvnitř kuřete atmosféru pohody, jak už to jen pivo dokáže, postupně vyvzlíná do masa, díky čemuž je poté maso šťavnaté a křehké, a to je možná slabé přirovnání, protože to maso je božská mana. ...“

No, a mně už teď nezbyvá, než Vám popřát dobrou chuť, a ať se dílo podaří!

Připravuje Helena Šimíčková

KAM ZA KULTUROU

Obec Sedlnice pořádá v rámci 650.let od první písemné zmínky
a u příležitosti tradiční Velké vánoční výstavy

PŘEHLÍDKU DĚTSKÝCH NÁRODOPISNÝCH SOUBORŮ A TRADIC

Téma: VÁNOCE V MORAVSKÉ VESNICI

20. – 22. 11. 2009

Komplex Sněženka (multifunkční sály a restaurace)

20.11. od 17.00 hodin - vernisáž Velké vánoční výstavy
s přednáškou etnografky Muzea Novojičínska
PhDr. Anny Hrčkové a za účasti babek „škubaček“.

21.11. od 10.00 hodin

OSTRAVIČKA Dětský folklorní soubor (F-M)

21.11. od 14.30 hodin

MALÝ SEDMIKVÍTEK Valašský národopisný soubor s vlastní dětskou cim-
bálovou muzikou z Frenštátu

22.11. od 10.00 hodin

MALÁ OSTRAVICA Dětský folklorní soubor (F-M)

22.11. od 14.30 hodin (před Sněženkou)

Živý Betlém (skauti Závišice a ze Štramberka)

Scénické ztvárnění betlémské události

26.11. od 15.00 hodin ZŠ HLADKÉ ŽIVOTICE

Doprovodný program:

Velká vánoční výstava v hlavním sále a středním křídle.

Vánoční zabijačka - restaurace Sněženka (21. a 22.11.)

Pozvánka: Rozsvícení vánočního stromu (29.11. od 17.00 hod.) starostou
obce – Vystoupení dětí základní školy Sedlnice. Občerstvení - grog.

UČTE SE A STUDUJTE SE SUPERRYCHLÝM INTERNETEM OD NÁS...

Nově!
Benešov, Vlašim, Sedlčany,
Zruč nad Sázavou, Čerčany
až 30 Mbps
s novou technologií 802.11n.
Ptejte se na podmínky
instalace našich operátorů.

10 Mbps
Internet za **244 Kč** bez DPH

WIFCOM
WIFI.COM MIMO SOLUTIONS

Snažíme se pro Vás vždy udělat více než ostatní a je jenom na Vás, koho si vyberete za svého partnera při výběru právě Vašeho internetového připojení. S námi Vám **GARANTUJEME SUPER RYCHLOST**, perfektní služby a vše ostatní, co Vám nabídne někdo, komu na Vás záleží. **Záleží nám na Vás, a proto se díky Vám neustále zlepšujeme!**

Co nabízíme...

- rychlost až 10 Mbps
- nepotřebujete pevnou linku
- velké pokrytí signálem
- možnost instalace za 1 Kč
- měření signálu zdarma

Svým klientům nabízíme možnost nákupu výpočetní techniky za speciální ceny s dovozem a instalací až do Vašeho bydliště.

DO KONCE ROKU 2009 INTERNET ZDARMA
Akce Pro velký úspěch akce prodloužena do konce listopadu 2009!

Volejte, informujte se...

Nově od září zavádíme technologii 802.11n v lokalitách Benešov, Miličín, Vlašim, Sedlčany, Zruč nad Sázavou... (další se plánují).

Technologie časového multiplexu TDMA a 802.11n v provedení MIMO. Díky těmto technologiím tak jednotlivci umožňují:

Reálnou rychlost až 150 Mbps pro Pnt to Multipoint. Nízkou latenci vhodnou pro služby typu VoIP a video. Možnost připojení více než 300 klientů na jednotku. Dlouhý dosah připojení. Na těchto zařízeních budeme pro začátek nabízet rychlosti až 20 Mbps. Více informací na našem telefonu.

Rádi zodpovíme Vaše dotazy: volejte tel. 317 750 555 • e-mail: obchod@wifcom.cz • www.wifcom.cz

Libhošťský zpravodaj

Informační měsíčník pro občany Libhoště. Vychází za přispění MěÚ Nový Jičín. Číslo 11/2009 vyšlo dne 2.11.2009. **Vydavatel:** Občanské sdružení Osvětová beseda v Libhošti, IČO: 68921349. **Elektronická adresa:** zpravodaj@libhost.cz. **Odpovědný redaktor:** Aleš Hána. **Redakční rada:** Aleš Hána, Oldřich Sobek, Dagmar Michálová, Petr Horák, Marie Sobková, Marta Kvitová, Jana Roszková. Cena výtisku je 8,-Kč, čísla s přílohou 15,-Kč, roční předplatné 100,-Kč. **Administrace:** Marie Krumpochová, Libhošť č.7, 742 57, tel. 737 525 670. Uzávěrka každého čísla: 25.den v měsíci. **Tisk:** Tiskárna KONTEXT, s.r.o., Lidická 131/8, Nový Jičín, tel. 556 709 119.